Dosar nr. 5r-6746/2023
4-23159227-12-5r-08112023

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

22 ianuarie 2024 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
în componența:
Președintelui ședinței, judecătorul Stella Bleşceaga
Grefierului Varvara Apostol

cu participarea:
Apărătorului petiționarului Veaceslav Grosu Vadim Ciobanu
Agentului constatator din cadrul ÎMGFL-15 Filip Gheorghiţa
Reprezentantului Comisiei administrative
din cadrul Preturii sect. Buiucani Corina Manea
în absența:
Petiționarului Veaceslav Grosu

examinând în ședința de judecată publică contestația depusă de apărătorul Vadim Ciobanu în interesele petiționarului Grosu Veaceslav, născut la *****, IDNP *****, cu domiciliul în mun. *****, pe str. ***** împotriva hotărârii nr. 99 din 20 iunie 2023, cu privire la aplicarea sancțiunii contravenționale cu amendă în mărime de 50 de unități convenționale, ce reprezintă echivalentul sumei de 2500 de lei, emisă de către Comisia administrativă din cadrul Preturii sect. Buiucani, mun. Chişinău, pe semnele contravenției prevăzute de art. 180 alin. (11) din Codul contravențional,

c o n s t a t ă:

1. La 20 iunie 2023, Comisia administrativă de pe lângă Pretura sectorului Buiucani, mun. Chișinău, a emis hotărârea nr. 99, prin care Grosu Veaceslav a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 180 alin. (11) din Codul contravențional, fiindu-i aplicată o sancțiune cu amendă în mărime de 50 de unități convenționale, ce reprezintă echivalentul sumei de 2500 de lei în absența petiționarului citat legal (f.d.16).

La fel, la 20 martie 2023, de către inginerul-şef al ÎMGFL-15, Filip Gheoghiţa, a fost încheiat procesul verbal cu privire la contravenție cu nr. 02, în absența făptuitorului citat legal, prin care a fost constatate faptele comise de Grosu Veaceslav şi a fost remis pre examinare conform competenței către Comisia administrativă din Pretura Buiucani (f.d.23).

În fapt, prin hotărârea emisă de Comisia administrativă şi din procesul verbal cu privire la contravenție, instanța reține că în acțiunile persoanei fizice Grosu Veaceslav a fost stabilit că până la data adoptării hotărârii, în mod continuu, ultimul fiind proprietarul încăperii nelocuibile în blocul locativ de pe str.***** din mun. *****, refuză să încheie contractul de deservire a blocului şi de reparație a echipamentelor tehnice din interiorul blocului locativ, cu gestionarul blocului locativ ÎMGFL-15, în modul în care este stabilit prin Decizia Consiliului Municipal Chișinău nr. 10/6 din 4 decembrie 2014.

2. La data de 25 septembrie 2023, cu nr. de înregistrare „3-02/1-2282”, petiționarul Grosu Veaceslav, prin intermediul avocatului Vadim Ciobanu, care acționează în interesele primului în temeiul mandatului avocațial nr. MA *****din 23 septembrie 2023 (f.d.3), a înaintat o contestație împotriva hotărârii nr. 99 din 20 iunie 2023 prin care a solicitarea anularea acesteia cu încetarea procesului contravențional din motivul lipsei faptei contravenției (f.d.4-11).

Prin contestație s-a invocat, că petiționarul a făcut cunoștință cu decizia de sancționare la 22 septembrie 2023, când i-a fost expediată de executorul judecătoresc Alexandru Focşa, fiind depusă contestația în termenul legal.

La fel, se menționează că hotărârea nr. 99 din 20 iunie 2023 a fost adoptată în lipsa petiționarului Grosu Veaceslav, fapt confirmat prin semnătura unui martor, însă organul de constatare nu este în drept să examineze cauza contravențională în lipsa persoanei împotriva căreia a fost pornit procesul contravențional, cu excepția cazului în care persoana își exprimă în mod clar dorința de a nu se prezenta la examinarea cauzei sale.

Analizând materialul probator, constată că nu există dovada citării pentru data întocmirii hotărârii cu privire la aplicarea sancțiunii contravenționale nr. 99 din 20 iunie 2023, adoptată de Comisia administrativă a Preturii sectorului Buiucani, iar în consecință, cu privire la o presupusă încălcare a art. 443 alin. (1) lit. f) și g) din Codul contravențional, se învederează că, în absența făptuitorului/petentului, acestuia nu-i pot fi aduse la cunoștință drepturile și obligațiile prevăzute de art. 384 și nici el nu poate să formuleze obiecții sau să prezinte probe în apărarea sa.

În susținerea acestei poziții, notează că, potrivit principiului *in dubio pro reo*, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie considerate ca fiind în favoarea persoanei acuzate, iar cu privire la respectarea dreptului la apărare, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut posibilitatea *„părții acuzate” (a contravenientului)* de a solicita și obține audierea unor martori în condiții de contradictorialitate, de a depune obiecții, de a aduce explicații și de a cunoaște învinuirea adusă.

Astfel, sub acest aspect, crede că este evident că petentul nu a fost citat legal pentru soluționarea cauzei contravenționale și nu a beneficiat de garanțiile procesuale prevăzute de articolele 384 alin. (2) și 378 din Codul contravențional, iar această împrejurare ar confirma că hotărârea cu privire la aplicarea sancțiunii contravenționale nr. 99 din 20 iunie 2023, adoptată de Comisia administrativă a Preturii sectorului Buiucani, nu a fost întocmită cu respectarea lit. d), f) și g) al alin. (1) din art. 443 și a art. 447^1 alin. (4) și (5) din Codul contravențional.

Or, aceste dispoziții legale asigură respectarea dreptului la apărare al făptuitorului, iar potrivit art. 381 alin. (4) din Legea menționată, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât și cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.

În continuare, pe fondul acuzațiilor aduse lui Grosu Veaceslav, mai menționează că potrivit hotărârii cu privire la aplicarea sancțiunii contravenționale nr. 99 din 20 iunie 2023, adoptată de Comisia administrativă a Preturii sectorului Buiucani, s-ar fi constatat că, prin acțiunile sale Grosu Veaceslav a încălcat prevederile art. 180 alin. (11) din Codul contravențional, adică fiind proprietarul încăperii nelocuibile în blocul locativ din str. Ion Creangă 39/2, refuză să încheie contract de deservire a blocului și reparație a echipamentelor tehnice din interiorul blocului cu gestionarul blocului locativ IMGFL-15, dar art. 180 alin. (11) din Codul contravențional, are un conținut normativ, potrivit căruia, aplicând metoda contrapunerii învinuirii înaintate lui Grosu Veaceslav, constată că *de facto* Comisia

administrativă, în învinuire nu a indicat în care termene și condiții Grosu Veaceslav urma să încheie contractele menționate.

Prin urmare, un element obligatoriu al laturii obiective al contravenției prevăzute la art. 180 alin. (11) Cod contravențional, este ca anume în anumite termene stabilite de legislație, părțile să se eschiveze de la încheierea contractelor de prestare a serviciilor de gospodărie comunală și necomunală în fondul locativ, dar la caz, în hotărârea cu privire la aplicarea sancțiunii contravenționale nr. 99 din 20 iunie 2023 adoptată de Comisia administrativă a Preturii sectorului Buiucani, nu este reflectată latura obiectivă a contravenției imputate și anume în care termen stabilit de legislație, Grosu Veaceslav nu ar fi încheiat contractul menționat.

Mai mult, calificativul reținut de către comisia administrativă este unul incomplet şi deci absolut neclar, deoarece reprezintă doar o parte din cel prevăzut în dispoziția art. 180 alin. (11) din Codul contravențional şi urmează să fie reținut că în hotărârea cu privire la aplicarea sancțiunii contravenționale nr. 99 din 20 iunie 2023, adoptată de Comisia administrativă a Preturii sectorului Buiucani, nu este indicată data (*timpul*) comiterii pretinsei contravenții.

Respectiv, la caz, contrar normelor legale indicate, în hotărârea cu privire la aplicarea sancțiunii contravenționale nr. 99 din 20 iunie 2023, adoptată de Comisia administrativă a Preturii sectorului Buiucani, nu este indicată data (*timpul*) comiterii pretinsei contravenții, de unde rezultă o dată în plus că comisia administrativă nu a stabilit și indicat în actul de învinuire în care termen stabilit de legislație Grosu Veaceslav nu ar fi încheiat contractul menționat.

3. Instanța de judecată menționează că contestația şi materialele dosarului contravențional au fost expediate în adresa Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani), fiind repartizate judecătorului Stella Bleşceaga la 8 noiembrie 2023 (f.d.1).

4. În ședința de judecată, *apărătorul Vadim Ciobanu*, în ședința de judecată a susținut integral contestația depusă, evidențiind faptul că a făcut cunoștință cu procesul verbal cu privire la contravenție abia în ședința de judecată şi solicită inclusiv anularea acestui act din același motiv, precizând că nu a fost citat legal, iar toate avizele sunt nereclamate de către domnul Grosu, însă în alt mod nu a fost citat, adică executorul l-a găsit, dar Comisia nu, or se putea dispune conform legii o aducere silită, dar aceste acțiuni nu s-au efectuat şi consideră că însăși agentul constatator și pretura au confirmat că nu l-au citat legal pe petiționar.

5. *Agentul constatator din cadrul ÎMGFL-15, Filip Gheorghiţa*, în ședința de judecată a pledat pentru respingerea contestației, argumentând prin faptul că activează în calitate de șef adjunct de 5-6 ani și în blocul din str. Ion Creangă, 59/2 unde au 5 agenți economici, dintre care 4 au încheiat contract de deservire și achită facturi, dar domnul Grosu refuză de mai mulți ani de zile, chiar dacă a fost invitat la întreprindere şi a purtat discuții cu dumnealui, însă el refuză. Susține că petiționarul are un comportament neadecvat față de ei, față de administrație, solicitând în concluzie instanței ca să-l oblige să încheie contrat, deoarece ei fac acolo lucrări, dar el refuză şi se eschivează de la plată.

La întrebarea apărătorului a mai menționat, că prin comportament inadecvat a avut în vedere despre faptul că, de câte ori doresc să examineze, el nu le permite şi asta se întâmplă de fiecare dată, adică el este citat de 2-3 ori pe an, însă nu a discutat cu el telefonic, dar are dovadă că a vorbit cu el, care este la un alt litigiu şi în petiție era menționat termenul de 15 zile.

6. *Reprezentantul Comisiei administrative din cadrul Preturii sect. Buiucani, mun. Chişinău, Corina Manea*, care acționează în temeiul procurii nr. 22/778 din 4 aprilie 2022 (f.d.39), în ședința de judecată menținerea hotărârii comisiei, motivând că domnul Grosu a fost citat și de către ÎMGFL-15, dar nu a reclamat citația, a fost citat la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție, dar nu a reclamat citațiile, iar în ședința comisiei administrative,

aceiași situație a fost că nu a reclamat scrisoarea, după care a fost expediată și hotărârea comisei administrative, care la fel nu a fost recepționată. Adaugă că atunci când parvin actele, membrii comisiei s-au expus pe cauza dată, au examinat dosarul și dumnealui în continuare nu încheie contractual, iar agentul constatator a fost la fața locului şi Grosu Veaceslav cunoștea despre situația dată, deoarece agentul constatator l-a anunțat şi are video prin care demonstrează că este căldură, motiv pentru care solicită respingerea contestației.

La întrebările apărătorului a indicat că agentul constatator i-a prezentat, iar ÎMGFL i-a expediat prescripție prin care îl înștiințează că trebuie să încheie contract, însă prescripția nu a reclamat-o şi ea nu a comunicat telefonic cu dumnealui. Susține, că nu au pârghii de a efectua aducerea silită şi nu purced ei la așa ceva, iar termenii de încheiere nu-i cunoaște, dar este agentul care poate comunica mai multe, concluzionând că Grosu Veaceslav în continuu nu încheie acest contract.

7. *Petiționarul Grosu Veaceslav*, fiind citat legal cu data, ora şi locul examinării cauzei contravenționale prin citație scrisă, recepționată conform avizului de recepție (f.d.35-36), nu s-a prezentat în fața instanței, nu a comunicat motivele neprezentării şi nici nu a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, însă a fost reprezentată de un apărător, care a acceptat posibilitatea examinării cauzei în absența petiționarului.

Din aceste considerente, instanța de judecată consideră că a luat toate măsurile necesare pentru citarea legală a petiționarului, de la adresa indicată în contestație, iar astfel, prin prisma art. 455 alin. (3) din Codul contravențional, s-a dispus continuarea examinării cauzei în absența acestuia, cu remiterea copiei de pe hotărâre, având în vedere că a fost reprezentat şi de un apărător şi astfel, instanța consideră că s-au luat toate măsurile necesare pentru a respecta procedura de citare legală a petiționarului.

În subsidiar, instanța mai precizează că în partea ce ține de citarea participanților, este pertinentă şi jurisprudența CtEDO, care în cauza *Ponomariov împotriva Ucrainei* a evidențiat că ține de obligația părților de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință, iar mai mult, Curtea reamintește că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunță, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanță şi de a se apăra (cauza *Poitrimol împotriva Franței*, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31), or atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanță, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanților la proces la participarea efectivă la examinarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, dar petiționarul a opinat spre a nu se prezenta în instanța de judecată, în pofida cunoașterii şi înștiințării despre modalitatea, locul şi timpul examinării cauzei, petiționarul fiind totuși reprezentat de un apărător ales la caz.

Ascultând părțile, analizând contestația şi verificând procesul verbal cu privire la contravenție cu hotărârea de sancționare sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond şi de forma prevăzute de lege pentru valabilitatea sa şi coroborând mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.

8. Contestația împotriva hotărârii nr. 99 din 20 iunie 2023 a fost depusă de către petiționar la 25 septembrie 2023, fiind înregistrată cu nr. de intrare „3-02/1-2282”, adică cu respectarea termenului de 15 zile, prevăzut de art.448 alin.(1) din Codul contravențional, deoarece hotărârea Comisiei administrative a fost emisă în absența petiționarului şi chiar dacă a fost expediată legal lui Grosu Veaceslav, ultimul nu a reclamat actul şi respectiv nu l-a primit,

motiv pentru care se consideră adusă la cunoștința ultimului a deciziei de sancționare la data invocată de petiționar în contestația sa.

9. *În drept*, instanța notează că în conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Totodată, potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cît şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante.

Potrivit art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

În baza art. 440 alin.(1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Conform art. 448 alin. (1) din același cod, *contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională*, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste *decizia emisă asupra cauzei contravenționale*, iar termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art.447^1 alin.(8) din același cod.

Potrivit art. 448 alin. (4) din Codul contravențional, contestația împotriva deciziei emise asupra cauzei contravenționale se depune la autoritatea din care face parte agentul constatator care a examinat cauza, iar în cel mult 3 zile de la data depunerii, agentul constatator *expediază contestaţia şi dosarul cauzei contravenţionale în instanţa de judecată competentă*.

Respectiv, instanța conchide că doar după respectarea exigenţelor expuse *supra*, intervine dreptul adresării instanţei de judecată cu contestarea deciziei de sancționare a persoanei, adică doar după adoptarea hotărârii Comisiei administrative la caz, iar procesul verbal cu privire la contravenție reflectă doar o probă conform prevederilor art. 425 alin. (2) din Codul contravențional, atât timp cât prin acesta nu se relevă o decizie în cauza contravențională, iar procedura de examinare se finalizează cu adoptarea unei hotărâri, prin ce va respinge obiecțiile petiționarului, privind faptul acțiunilor ilegale ale membrilor comisiei, care nu au reacționat la contestația împotriva procesului verbal.

Concomitent, conform art.398 alin.(1) din Codul contravențional, în vigoare la momentul adoptării hotărârii, Comisia administrativă examinează contravențiile prevăzute la art.75, 76, 92, 126^1, 134^1, 154, art.157 alin. (7) și (8), art.165, 170–175, *180*, 181, 227, art. 273 pct. 9), 91), 11), 15) și 16) din acilași cod.

10. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor

Omului. (*Zilibergerg împotriva Moldovei*, § 35, 1 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, 4 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petiționarul poate să-și probeze nevinovăția, având dreptul de a prezenta propriile probe, obiecții sau versiuni.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. 02 din 20 martie 2023 şi a Hotărârii Comisiei administrative nr. 99 din 20 iunie 2023.

Sub aspectul legalității hotărârii Comisiei administrative nr. 99 din 20 iunie 2023 şi a procesului verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. 02 din 20 martie 2023, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

11. Legea contravențională prevede redactarea într-o anumită forma *„ad validitatem”* a deciziei într-o cauză contravențională, care la caz ia forma unei hotărâri, reieşind din prevederile art. 447[1] alin. (1) şi (2) din Codul contravenţional, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmită, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 447[1] alin. (3) al Codului contravențional sunt impuse comisiei administrative, la fel prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

12. Din cercetarea actului menționat, instanța constată că comisia administrativă a respectat prevederile art. 447[1] alin. (3) pct. 1)-9) din Codul contravenţional şi a inserat: data (ziua, luna, anul) emiterii deciziei; denumirea autorității (numele, prenumele, calitatea persoanei abilitate să examineze cauza) care a emis decizia, data examinării cauzei; numele, prenumele, domiciliul; expunerea circumstanțelor stabilite în cadrul examinării cauzei; norma contravențională care încadrează fapta persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional; soluția asupra cauzei, care la caz este cu stabilirea vinovăției persoanei privind săvârşirea contravenției imputate şi aplicarea sancțiunii contravenționale; soluția referitoare la obiectele şi la documentele ridicate (corpurile delicte); mențiunea privind informarea contravenientului despre dreptul de a plăti jumătate din cuantumul amenzii, dacă plata este efectuată în cel mult 72 de ore de la stabilirea amenzii; mențiunea privind dreptul de contestare a deciziei, în conformitate cu prevederile art. 448 din acelaşi cod, iar decizia de sancționare este stipulată clar şi descifrabil.

Totodată, agentul constatator a descris în conținutul procesului verbal cu privire la contravenție fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, argument prin care instanţa respinge orice obiecții privind lipsa descrierii certe a faptei, iar mai mult, aspectele de timp, loc şi persoană au fost descrise suficitent de clar cu ocazia întocmirii procesului verbal cu privire la contravenţie , cât şi a hotărârii Comisiei administrative, întocmite în absenţa făptuitorului, motivată de agentul constatator prin neprezentarea nemotivată a ultimului, în pofida invitării sale prin citaţii scrise.

13. La fel, instanța statuează că în conformitate cu prevederile art. 447[1] alin. (5) și (7) din Codul contravențional, absența agentului constatator sau a persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, citați în conformitate cu legislația, fără motiv întemeiat şi fără

înștiințare prealabilă, nu împiedică examinarea cauzei, iar decizia organului colegial se semnează de către președintele şi de către secretarul ședinței, circumstanțe respectate la adoptarea hotărârii.

Or, la caz, invitația lui Grosu Veaceslav s-a efectuat prin citațiile expediate acestuia, pe care nu le-a reclamat (f.d.20-22,25-29), de altfel remise pe aceiași adresă la care a fost citat şi de către instanță, citația fiind reclamată, iar respectiv, motive rezonabile ale nereclamării notificărilor anterioare ale agentului constatator sau ale Comisiei administrative, apărarea nu a formulat decât doar argumente vădit evazive şi nefondate, ce denotă pe de o parte comportamentul diligent al agentului constatator şi al Comisiei administrative, iar în alt aspect posibilitatea reală că petiționarul să reclame citațiile oferite, să-şi angajeze un apărător, să prezinte probe suplimentare, obiecții sau alte versiuni, în vederea unei cercetări mult aspectuale a speței pendinte.

Respectiv, instanța de judecată menționează că, hotărârea Comisiei administrative nr. 99 din 20 iunie 2023 a fost întocmită şi perfectată în absența petiționarului Grosu Veaceslav, la adoptarea căreia acesta a fost citat legal şi prin urmare, respinge obiecțiile apărării ca nefondate.

14. În aceste condiții, instanța conchide că au fost respectate prevederile art. 384 şi 447[1] din Codul contravențional, iar făptuitorului i-a fost asigurat dreptul de a obiecta și de a prezenta probe în apărarea sa, care le-a expus deja în fața unei instanțe, prin contestația sa, deoarece nu s-a prezentat la adoptarea hotărârii, pentru a-şi prezenta argumentele proprii.

La fel, din analiza actului contestat, instanța observă că făptuitorul/petiționarul este asistat de apărător şi nu a fost invocată necesitatea asigurării asistenței unui interpret/traducător, iar în această ordine de idei, din punct de vedere al legalității hotărârii Comisiei administrative nr. 99 din 20 iunie 2023, instanța constată că aceasta a fost adoptată cu respectarea dispozițiilor legale incidente și nu există cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate inclusiv din oficiu.

În consecință, instanța constată că forța probantă a actelor contestate nu a fost înlăturată, în privința cărora se atestă o prezumție de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea lor.

15. De asemenea instanța consideră nefondată alegația privind lipsa timpului comiterii contravenției, or agentul constatator şi Comisia administrativă a stabilit săvârșirea unei fapte în mod continuu, adică pentru o perioadă nedeterminată până la adoptarea deciziei de sancționare pe 20 iunie 2023.

În argumentare, instanța reține că potrivit art. 11 din Codul contravenţional, se consideră *contravenție continuă* fapta care se caracterizează prin *săvârşirea neîntreruptă, timp nedeterminat*, a activității contravenţionale, care se consumă în momentul încetării acţiunii sau inacţiunii contravenţionale sau al survenirii unor evenimente care împiedică această activitate, la caz fapta nefiind consumată decât la data adoptării hotărârii de sancţionare şi prin urmare, obiecţiile apărării sunt neîntemeiate în acest caz.

16. *Sub aspectul temeiniciei hotărârii nr. 99 din 20 iunie 2023 a Comisiei administrative de pe lângă Pretura sectorului Buiucani, mun. Chişinău*, instanța a stabilit că din cele invocate de petiționar, pe lângă temeiurile de nulitate a procesului verbal cu privire la contravenție sau a hotărârii comisiei, mai consideră în aspect substanțial că petiționarul nu este vinovat în comiterea faptei imputate, or Comisia nu a identificat care sunt condițiile sau termenul în care ar fi urmat Grosu Veaceslav să încheie pretinsul contract.

În acest context, dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) al Codului contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

La fel, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul *(*cauza *Bosoni împotriva Franței*, hotărârea din 7 septembrie 1999).

Concomitent, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, însă acesta nu stabilește reguli precise privind admisibilitatea probelor (a se vedea, de exemplu, *Schenk împotriva Elveției*, 12 iulie 1988, § 46 și *Lhermitte împotriva Belgiei [MC]*, 29 noiembrie 2016, § 83), iar prin urmare, întrebarea la care trebuie să se răspundă este dacă procedura în ansamblu a avut un caracter echitabil (*Svetina împotriva Sloveniei*, 22 mai 2018, § 43).

Respectiv, pentru a determina dacă procedura în ansamblu a fost echitabilă, trebuie să se aibă în vedere dacă dreptul la apărare a fost respectat, iar în particular, trebuie să se examineze dacă persoanei i-a fost oferită posibilitatea de a contesta autenticitatea probelor și de a se opune utilizării acestora (a se vedea *Zhang împotriva Ucrainei*, 13 noiembrie 2018, § 57), condiții care în accepțiunea instanței au fost respectate în acest caz.

17. Astfel, instanța remarcă că petiționarul Grosu Veaceslav a fost sancționat în temeiul art. 180 alin. (11) din Codul contravențional, potrivit căruia la momentul săvârșirii faptei şi în prezent, constituie contravenție, *eschivarea părților de la încheierea contractelor de prestare a serviciilor de gospodărie comunală şi necomunală în fondul locativ în termenele şi în condițiile stabilite de legislaţie, ce se sancţionează cu amendă de la 30 la 60 de unități convenționale aplicată persoanei fizice sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 10 la 30 de ore,* iar componenţa de contravenţie incriminată, într-adevăr după tehnica exprimării normelor juridice, este o normă de blanchetă, adică care se completează prin prevederea altor norme juridice din alte acte normative distincte de Codul contravenţional.

Astfel, în raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) al Codului contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă inclusiv a procesului verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: *procesul-verbal cu privire la contravenție,* procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de *percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod*, *explicațiile* persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, *înscrisurile*, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico - ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză, iar conform art. 447[1] alin. (1) din acilași cod, se stipulează că examinarea cauzelor contravenționale de către agentul constatator, autoritățile prevăzute la art. 393 alin. (1) lit. b)–d), după caz, *se efectuează cu respectarea prevederilor capitolelor I–VI din cartea a doua*.

Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul verbal cu privire la contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța a stabilit cu certitudine că, agentul constatator a prezentat în calitate de probă: - *procesul verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. nr. 02 din 20 martie 2023*, prin care a fost constatată *„ex propriis sensibus”* fapta contravențională, adică *„după propriile sale simțuri”* de către agentul constatator Filip Gheorghiţa, în calitate de inginer-şef al ÎMGFL-15 din mun. Chişinău, fiind descrisă, locul comiterii, fapta imputată ca fiind comisă în continuu, persoana vizată şi actul instituțional ignorant de făptuitor, adică Decizia Consiliului Municipal

Chişinău din 4 decembrie 2014, nr. 10/6, cu atragerea a doi martori asistenți identificabili (f.d.23); - *extras din Registrul Bunurilor Imobile din 31 ianuarie 2023*, prin care s-a evidențiat dreptul de proprietate a lui Grosu Veaceslav în privința încăperii nelocative situate în mun. Chișinău, pe str.***** (f.d.24); - *prescripție nr. 01/5-121 din 1 martie 2023*, semnată de directorul ÎMGFL-15 Mihail Cărăruş, adresată lui Grosu Veaceslav prin care ultimul este somat să se prezinte la data de 6 martie 2023 pentru încheierea contractului şi achitarea taxei stabilite prin decizia Consiliului Municipal nr. 10/6 din 4 decembrie 2014, care constituie 15,80 lei per metro pătrat de suprafață totală, fiind indicate în calitate de temeiuri de drept prevederile art. 24 din Legea privatizării fondului de locuințe nr. 1324-XII din 10 martie 1993, în vigoare din 10 aprilie 1993, art. 48 alin. (5), 50 alin. (6) din Legea cu privire la locuințe nr. 75 din 30 aprilie 2015, în vigoare 29 noiembrie 2015 şi pct. 8 din Regulamentul cu privire la modul de prestare şi achitare a serviciilor locative, comunale şi necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor şi condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire şi alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, în vigoare din 28 februarie 2002, iar în final este adus la cunoștință despre riscul sancționării conform art. 180 alin. (11) din Codul contravențional în cazul nerespectării prescripției (f.d.25,27); - *hotărârea Comisiei administrative hotărârii nr. 99 din 20 iunie 2023*, prin care a fost descrisă fapta şi acceptate condițiile unanim de către membrii comisiei, în temeiul constatărilor agentului constatator Filip Gheorghiţa (f.d.16); - *scrisoare de însoțire a hotărârii din 20 iunie 2023*, cu plic şi aviz de recepție restituite cu mențiunea „*nereclamat*", adresate lui Grosu Veaceslav (f.d.18); - *procesul verbal din 20 iunie 2023* al ședinței Comisiei administrative, în componența a 7 membri, prin care se confirmă desfășurarea ședinței, audierea participanților prezenți şi votul unanim de sancționare a lui Grosu Veaceslav (f.d.19); - *citația din 8 iunie 2023* adresată lui Grosu Veaceslav pentru a prezentarea la ședința Comisiei administrative pe 20 iunie 2023, la ora 14 şi 45 min., cu anexa plicului şi avizului de recepție restituite cu mențiunea „*nereclamat*" (f.d.20-22); - *plic cu aviz de recepție* restituite cu mențiunea *„nereclamat"* privind expedierea prescripției în adresa lui Grosu Veaceslav (f.d.26,28-29).

18. Instanța reține că, legiuitorul în art. 442 alin.(1) din Codul contravențional, a definit procesul verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul.

Subsecvent, a fost legiferat şi faptul că procesul verbal cu privire la contravenție se încheie de agentul constatator pe *baza constatărilor personale* şi a *probelor acumulate*, în prezența persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, fie în absența sa.

19. Aşadar, în condițiile de fapt şi a probelor enumerate *supra*, instanța reține existența certă a faptei contravenţiei, cât şi comiterea intenționată a acesteia nemijlocit de către petiționar, iar verificând în ansamblu şi apreciind probele cercetate, pe care le consideră drept pertinente şi utile în această speţă, instanţa va respinge alegaţiile petiţionarului din contestaţia sa privind lipsa faptului contravenţiei.

La fel, faptul nerecunoaşterii vinovăţiei de către petiţionar, în opinia instanţei reprezintă doar o metodă de apărare şi eventual de eschivare de la răspunderea contravențională, or obiecţiile acestuia sunt combătute prin ansamblul probelor acumulate în procesul contravențional şi care demonstrează indubitabil inclusiv vinovăția sa, iar *a contrario*, oferă credibilitate constatărilor personale ale agentului constatator şi a Comisiei administrative, cu privire la caz, or este evidențiat cert prin prescripția formulată şi expediată pe adresa de domiciliu al petiționarului, care nu a dorit să reclame corespondența şi a nu furnizat un argument plauzibil al acestor acțiuni, atât termenul în care Grosu Veaceslav urma să execute aceste obligații, adică la 6

martie, cât şi actele normative care au fost ignorate de ultimul, fapt care exclude orice suspiciune de incertitudine în acest sens, precum a fost invocată de către apărare.

20. De altfel, argumentele expuse de partea apărării reflectă doar o interpretare denaturată a circumstanțelor de fapt stabilite şi a normelor de drept incriminate cât şi cele ignorate, în temeiul cărora Grosu Veaceslav avea anumite obligații stabilite de lege şi urma să le respecte, iar astfel nu sunt pertinente şi tangente faptei, or apărarea nici nu infirmă faptul că nu a încheiat contractual vizat, opinând pentru excluderea vinovăției făptuitorului, manifestată prin incertitudinea acțiunilor ÎMGFL-15 cu privire la termenul ce urma să fie respectat sau cu privire la modul în care a fost înștiințat.

21. Respectiv, din extrasul din Registrul bunurilor imobile, într-adevăr se confirmă faptul că în privința încăperii ne locative situate în mun. *****, pe str.***** se atestă dreptul de proprietate exclusiv al lui Grosu Veaceslav.

Ulterior, reieșind din prescripția nr. 01/5-121 din 1 martie 2023, semnată de directorul ÎMGFL-15 Mihail Cărăruş, Grosu Veaceslav a fost somat să se prezinte la data de 6 martie 2023 pentru încheierea contractului şi achitarea taxei stabilite prin decizia Consiliului Municipal nr. 10/6 din 4 decembrie 2014, care constituie 15,80 lei per metru pătrat de suprafață totală, fiind indicate şi temeiurile de drept indispensabile la caz, iar toate acțiunile întreprinse de ÎMGFL, cât şi ulterior de către Comisia administrative au fost corect expediate pe adresa de domiciliu a petiționarului, care este aceiași până în prezent, însă ultimul nu le-a reclamat, fără argumentarea plauzibilă a acestuia fapt.

22. În acest context, instanța relevă că art. 24 din Legea privatizării fondului de locuințe nr. 1324-XII din 10 martie 1993, în vigoare din 10 aprilie 1993 a fost abrogat prin Legea nr.187 din 14 iulie 2022 cu privire la condominium nr. 187 din 14 iulie 2022, în vigoare din 29 ianuarie 2023, astfel încât nu mai poate fi invocat în acuzarea persoanei.

23. În continuare, instanța statuează că potrivit art. 48 alin. (3) – (8) din Legea cu privire la locuințe nr. 75 din 30 aprilie 2015, în vigoare din 29 noiembrie 2015, gestionarul asigură administrarea locuințelor prin prestarea serviciilor de deservire tehnică, exploatarea proprietății comune din blocul locativ, administrarea bunurilor şi a mijloacelor bănești, prin încheierea contractelor cu prestatorii serviciilor comunale în cazul în care acestea nu pot fi contractate direct de proprietari şi asigură executarea acestor contracte (servicii intermediate), respectarea regulilor de exploatare a spațiilor de uz comun, reprezentarea intereselor proprietarilor în raport cu autoritățile administrației publice, crearea condițiilor ecologice inofensive şi confortabile de trai, iar gestionarul poartă răspundere pentru consecințele administrării proprietății comune în blocul locativ cu încălcarea normelor tehnice şi a regulilor de exploatare sigură, în conformitate cu prevederile contractului de administrare încheiat.

La fel, *proprietarii de locuințe sau de încăperi cu altă destinație decât cea de locuință* sânt obligați *să participe cu cotă-parte la cheltuielile de întreținere şi reparație a proprietății comune din blocul locativ prin finanțarea acestor lucrări, astfel încît această proprietate să fie întreținută conform normelor tehnice şi regulilor de exploatare sigură stabilite*, iar cota-parte la cheltuielile de întreţinere şi reparaţie a proprietăţii comune din blocul locativ şi modalitatea de participare la cheltuieli se stabilesc în conformitate cu prevederile Legii nr.187/2022 cu privire la condominiu.

Totodată, în cazul în care proprietarii nu au stabilit modalitatea participării la cheltuielile de întreținere şi reparație a proprietății comune din blocul locativ, aceasta va fi stabilită de către gestionar prin evaluarea cheltuielilor preconizate pentru un an, înaintate lunar spre plată proprietarilor, conform cotei de participare a lor la bunurile proprietate comună, iar

cota-parte de participare la cheltuielile de întreținere şi reparație a proprietății comune din blocul locativ stabilită de gestionar se aduce la cunoștința proprietarilor în scris, în timp de 3 zile de la stabilirea acestor cheltuieli.

În subsidiar, conform art. 50 alin. (6) din aceiași lege nr. 75/2015, *persoanele fizice* şi juridice care dețin în proprietate sau în folosință într-un bloc locativ *încăperi cu altă destinație decât cea de locuință achită obligatoriu cheltuielile ce țin de deservirea tehnică şi de reparația echipamentelor tehnice din interiorul blocului locativ, în conformitate cu contractele încheiate cu* asociația de proprietari din condominiu/gestionarul sau cu prestatorii de servicii, iar *asemenea contracte vor încheia toate persoanele fizice* sau juridice care dețin în *proprietate* sau în folosință bunuri amplasate pe terenul aferent blocului locative, astfel încât corect a fost somat proprietarul Grosu Veaceslav despre necesitatea încheierii pretinsului contract, sub riscul sancțiunii contravenționale, or această obligație legală a fost neglijată vădit de către petiționar.

24. Consecutiv, potrivit pct. 8 din Regulamentului cu privire la modul de prestare şi achitare a serviciilor locative, comunale şi necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor şi condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire şi alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 191 din 19 februarie 2002, în vigoare din 28 februarie 2002, *proprietarul, locatarul încăperilor nelocuibile* din blocul locativ *achită în mod obligatoriu plata* pentru deservirea tehnică şi reparația elementelor de uz comun, salubrizarea terenului aferent blocului, *conform tarifelor aprobate pentru bloc şi celor aprobate prin contractul încheiat* cu gestionarul fondului locative, cimentând prevederile de drept, la nerespectarea cărora, survine răspunderea contravențională.

De asemenea, instanța notează că lui Grosu Veaceslav i-a fost comunicată necesitatea încheierii obligatorii a contractului respectiv şi inclusiv a tarifului cheltuitelor necesare care urmează să fie achitate, expuse prin Decizia Consiliului Municipal Chișinău nr. 10/6 din 4 decembrie 2014, iar în concluzie, nu se atestă nici o incertitudine la acest aspect privind lipsa unui temei legal sau a termenului şi condițiilor necesare impuse lui Grosu Veaceslav pentru a încheia contractul cu ÎMGFL-15 şi va respinge alegațiile apărării şi în acest caz.

25. Interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) al Codului contravențional, rezultă că procesul verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. 02 din 20 martie 2023 face dovada cu privire la situația faptică și încadrarea în drept stabilită de agentul constatator personal în timpul săvârşirii nemijlocite a contravenitei, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

26. În această ordine de idei, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator și în corespundere cu art. 425 al Codului contravențional, instanța de judecată reține că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional şi deci, fapta prejudiciabilă vizată în speță este imputabilă anume făptuitorului Grosu Veaceslav, fapt pentru care instanța va aprecia argumentele reprezentantului drept o încercare de exonerare de la răspunderea contravențională ce-i revine în speță şi concomitent, prin prisma celor enunțate, instanța va respinge obiecțiile apărării, fiind combătute prin ansamblul probelor acumulate în procesul contravențional şi care demonstrează indubitabil vinovăția petiționarului.

27. Pe lângă acestea, instanța apreciază că, în măsura în care procesul verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. 02 din 20 martie 2023 nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, care fiind coroborat cu probele acumulate, în ansamblu se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea cu vinovăție a contravenției imputate petiționarului.

28. De asemenea, fapta lui Grosu Veaceslav a fost calificată corect și întrunește elementele constitutive ale contravenției prevăzute în art. 180 alin. (11) din Codul contravențional, iar mai mult, cu privire la sancțiunea aplicată de către Comisia administrativă, instanța apreciază că aceasta a fost a fost administrată în limitele impuse de art. 34 alin. (2) a Codului contravențional, dar și în limitele stabilite de art. 180 alin. (11) din Codul contravențional, în vigoare la momentul comiterii faptei, de altfel într-un cuantum mediu, iar ca urmare, instanța conchide că sancționarea făptuitorului nu s-a făcut în scop abuziv, ci doar reieșind din faptul că Comisia administrativă a recunoscut persoana fizică vinovată de săvârșirea faptelor, astfel cum au fost descrise în procesul verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. 02 din 20 martie 2023, individualizând corect pedeapsa aplicată.

Pe lângă aceasta, instanța nu a determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art. 441 al Codul contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională.

29. Astfel, acțiunile lui Grosu Veaceslav au fost calificate corect și întrunesc elementele constitutive ale contravenției prevăzute în art. 180 alin. (11) din Codul contravențional, iar în aceste circumstanțe de fapt și de drept, contestația depusă de apărătorul Vadim Ciobanu în interesele lui Grosu Veaceslav, împotriva hotărârii nr. 99 din 20 iunie 2023 a Comisiei administrative de pe lângă Pretura sectorului Buiucani, mun. Chișinău, va fi respinsă de instanță ca fiind una nefondată.

30. În baza materialelor cauzei contravenţionale și având în vedere prevederile articolelor 395, 448, 460, 462 şi 463 din Codul contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se respinge contestația depusă de apărătorul Vadim Ciobanu în interesele lui **Grosu Veaceslav**, născut la ***** împotriva hotărârii nr. 99 din 20 iunie 2023 emisă de către Comisia administrativă de pe lângă Pretura sectorului Buiucani din mun. Chişinău, pe semnele contravenției prevăzute de art. 180 alin. (11) din Codul contravențional, prin care a fost sancţionat cu amendă în mărime de 50 (cincizeci) de unități convenționale, ce reprezintă echivalentul sumei de 2500 (două mii cinci sute) de lei, ca nefondată.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs în Curtea de Apel Chişinău în termen de 15 (cincisprezece) zile prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecătorul Stella BLEŞCEAGA